

Artikel 9.

De i nærværende Konventions Artikler 2, 5 og 6 omhandlede Overtrædelser skulle være offentlig Paatale undergivne.

Artikel 10.

Overtrædelser af nærværende Konvention kunne konstateres ved alle de Bevismidler, som tilstedes i det Lands Lovgivning, i hvilket den Domstol, der har erholdt Sagen til Paafendelse, har sit Sæde.

Naar Cheferne for en af de høje kontraherende Parters Krigsskibe eller særlig med dette Hverv forsynede Skibe have Grund til at tro, at der af et andet Skib end et Krigsskib er begaaet Brud paa de i nærværende Konvention foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at Kaptajnen eller Skibsføreren skal forevise dette Skibs officielle Nationalitetsbeviser. Om denne Forevisning skal der straks gøres en kort Bemærkning paa de fremlagte Aktstykker.

Desuden skulle Protokoller kunne optages af de nævnte Chefer uden Hensyn til det mistænkte Skibs Nationalitet. Disse Protokoller skulle føres i det Lands Sprog, hvor til den Skibschef hører, som optager dem, og under de i dette Land brugelige Former; de skulle kunne tjene som Bevismiddel i det Land, hvor de blive paaberaabte, og i Hensyn til dette Lands Lovgivning. De anlagte og Vidnerne skulle være berettigede til at tilføje eller lade tilføje, i deres eget Sprog, alle de Forklaringer, som de maatte finde hensigtsmæssige; disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underkrift.

Artikel 11.

Ved Overtrædelser af Bestemmelser i nærværende Konvention skal Retsforfølgningen og Domfældelsen stedse finde Sted paa saa hurtig en Maade, som de gældende Love og Anordninger tillade.

Artikel 12.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at træffe eller forelægge vedkommende Lovgivende Myndigheder Forslag til de nødvendige Foranstaltninger for at sikre Udførelsen af nærværende Konvention og navnlig til Fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe i Forening for dem, som maatte overtræde Bestemmelserne i Artiklerne 2, 5 og 6.

Artikel 13.

De høje kontraherende Parter skulle meddele hinanden de Love angaaende Genstanden for nærværende Konvention, som enten allerede maatte være udstedte i deres Stater, eller som senere maatte blive det.

Artikel 14.

Der er aabnet de Stater, som ikke have deltaget i nærværende Konvention, Udgang til paa Begæring at tiltræde den. Denne Tiltrædelse skal ad diplomatisk Vej meddeles den franske Republiks Regering og af denne de øvrige Regeringer, som have undertegnet.

Artikel 15.

Det er en Selvfølge, at Bestemmelserne i nærværende Konvention i ingen Henseende indskrænke krigsførendes Handlefrihed.

Artikel 16.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra den Dag at regne, som de høje kontraherende Parter maatte komme overens om.

Den skal forblive gældende i fem Aar fra den nævnte Dag at regne og, saafremt ingen af de høje kontraherende Parter tolv Maanedes før Udløbet af det nævnte Tidrum af fem Aar maatte have tilkendegivet sin Hensigt at sætte den ud af Virksomhed, vedblive at være gældende et Aar endnu og saaledes stadig fra Aar til Aar.

Skulde Konventionen blive opsaagt af en af de Magter, der have undertegnet den, skal denne Opsigelse kun have nogen Virkning for dens eget Vedkommende.